

PSIHOLOGIE ȘI ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI

MONITORIZAREA CALITĂȚII PREDĂRII-ÎNVĂȚĂRII LIMBII ENGLEZE ÎN UNITATEA ȘCOLARĂ

Aliona ARSENE, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației

Quality of educational services, a major imperative that implies sustainable development of society in the future, represents all the characteristics of a provider and its program that are to meet stakeholders' expectations and quality standards set, which naturally should be the same for all schools. The actual content of monitoring is to supervise the transformation of system "inputs" into "outputs".

Calitatea serviciilor educaționale, un imperativ major al prezentului ce presupune dezvoltarea durabilă a societății în viitor, reprezintă ansamblul caracteristicilor unui furnizor și ale programului acestuia prin care sunt îndeplinite așteptările beneficiarilor și standardele de calitate stabilite, care în mod firesc ar trebui să fie unitare pentru toate unitățile de învățământ. Accelerarea schimbărilor din viața economică și socială necesită practicarea unei politici în domeniul resurselor umane din educație care să asigure unitatea școlară cu personal de calitate.

Managementul calității în învățământ urmărește evaluarea relației dintre scopul preconizat (calitatea rezultatului-serviciului) și modul de realizare a acestuia (procesul de luare a deciziei, cum să procedeze corect la fiecare etapă pentru atingerea obiectivului).

Un sistem de management al calității în educație bine implementat poate asigura multe beneficii instituției de învățământ, printre care cele mai importante sunt: *îmbunătățirea planificării strategice; îmbunătățirea rezultatelor școlare; îmbunătățirea eficienței manageriale și a calității profesionale a angajaților.*

Calitatea în educație, în viziunea autorului Șerban Iosifescu, înseamnă „asigurarea pentru fiecare educabil a condițiilor pentru cea mai completă și utilă dezvoltare” [3, p.49].

Conceptul de monitorizare suportă mai multe accepțiuni complementare: utilizarea corectă și coordonarea (la nivel formal și informal) a resurselor umane și nonumane, în vederea aplicării planului

stabilit și a obținerii rezultatelor scontate; urmărirea consecventă a proceselor și relațiilor educaționale pe baza unei/unor grile de monitorizare care să conțină indicatori de performanță stabiliți prin proiect, precum și identificarea corectă a indicatorilor de performanță în clasificarea lor în raport cu criteriile de evaluare stabilite în proiect [2, p.45] Conținutul propriu-zis al monitorizării constă în supervizarea transformării „intrărilor” sistemului în „ieșirile” scontate, utilizând: procesele de comunicare interpersonale, activitatea concretă legată de atingerea obiectivelor organizaționale.

De menționat două trăsături importante ale obiectului monitorizării. Prima se referă la dinamismul monitorizării ca acțiune, fenomen științifico-practic independent. Toate obiectele a căror studiere și analiză se face în cadrul monitorizării se află într-o permanentă schimbare, dezvoltare. A doua trăsătură vizează prezența sau posibilitatea riscului ce apare în procesul de funcționare și dezvoltare a obiectului monitorizării. Astfel prin monitorizare se preîntâmpină derularea, dezvoltarea lucrurilor în sensul greșit, distructiv, se corectează, se canalizează activitatea pe făgașul firesc, corect, prestabilit prin scopurile și obiectivele respective.

Misiunea cea mai importantă a profesorilor de limbă engleză este aceea de a realiza interacțiuni cu elevii. Ele sunt fundamentale fiindcă interactivitatea este motorul învățării în clasă, plecând de la suporturi variate și până la declanșarea vorbirii. Aceste interacțiuni trebuie să fie organizate, conduse și evaluate de profesor. Interacțiunile sunt multiple: verticale, orizontale și după dispozitivele de învățământ adoptate (grup, clasă, perechi, grupe mici).

Profesorul trebuie să-și pună competențele sale lingvistice, culturale și pedagogice în serviciul elevului, fiindcă el va rămâne persoana-sursă. Dând sarcini de lucru elevilor, profesorul solicită capacitățile lor de deducție și de descoperire și îi invită să-și construiască propria lor cunoaștere. Elevul vrea să învețe limba-țintă și el contează în acest scop pe schimburile pe care le va avea cu profesorul său, cu colegii săi.

Cunoașterea limbii engleze pentru realizare în plan social și profesional a elevului include diverse aspecte ce țin de anumite performanțe. Activitățile educaționale contribuie la completarea vocabularului activ, reclamă abilități de comunicare orală și scrisă și își asumă responsabilitatea pentru calitatea performanțelor. Evaluarea

performanței îi solicită elevului să producă un eșantion de text oral sau în scris, iar evaluarea cunoștințelor îi cere elevului să răspundă la întrebări de diferite tipuri pentru a dovedi nivelul său de cunoaștere a limbii și în ce mod o poate utiliza. Educația are drept scop formarea competențelor și este o provocare în toate segmentele sistemului educațional. Competențele sunt criterii de evaluare și indicatori de succes în toate domeniile de activitate. Pentru a evalua corect abilitățile cuiva într-un domeniu, este necesar să se definească standarde precise, standarde de performanță.

Figura centrală a procesului educațional este profesorul, care are aportul său personal, irepetabil atât în dezvoltarea, cât și în formarea competențelor la elevi și fișa de asistență a lecției, permite supervizarea activităților elevilor în timpul activităților didactice axate pe formarea de competențe, precum și metodică monitorizării, determinării calității și nivelului de formare a competențelor-cheie la ei.

Orice profesor poate produce o schimbare considerabilă în procesul de predare-învățare-evaluare, cu scopul de a aprofunda capacitățile dominante, de a încuraja dezvoltarea tuturor capacităților și de a cultiva fiecărui elev încredere în forțele proprii, astfel formând din elev o personalitate competentă. Elevul este cel care „se formează” sub îndrumarea și sprijinul profesorului, de aceea activitatea lui trebuie situată în prim-plan. În acest context, este importantă cunoașterea „pașilor mici”, pe care îi face elevul în procesul învățării. Finalizat în mod necesar, prin achiziționarea cunoștințelor, abilităților, prin stăpânirea unor competențe, procesul didactic presupune un control al efectelor care se realizează prin monitorizare, funcție managerială care în conjugare cu evaluarea identifică nu doar situația la moment, dar poate și să asigure un proces educațional de calitate. Evaluarea, a cărei principala virtute este cea de a permite confruntarea unui rezultat cu un obiectiv, se impune, deci, ca o necesitate. Ne rămâne să conștientizăm cu toții că prin evaluare este apreciată și pusă în valoare însăși calitatea actului de predare-învățare. La ora actuală, profesorul, managerul școlar trebuie să fie preocupați de problemele competenței elevilor, deoarece principiul competenței rămâne a fi singura normă ce trebuie să acționeze într-un stat de drept, într-o societate democratică și unul din principiile care orientează și fundamentează managementul educațional.

Calitatea în educație desemnează un complex de principii și practici ce traversează întregul mediu educațional, în totalitatea componentelor sale, orientat spre obținerea de rezultate superioare, raportate la standardele existente și spre satisfacerea nevoilor și așteptărilor beneficiarilor educației. Prin urmare, este evident că asigurarea calității nu se rezumă doar la intervenții la nivelul metodelor și instrumentelor de lucru utilizate în predare și evaluare, în conducerea școlii sau în relațiile cu comunitatea. Adevărata schimbare trebuie produsă mai ales la nivelul mentalităților, al normelor, al valorilor, al reprezentărilor, al credințelor și al modurilor de gândire dominante în unitatea școlară.

Ca urmare, pentru a ne atinge obiectivele, trebuie să dezvoltăm o cultură organizațională care să faciliteze asumarea calității ca o prioritate absolută la nivelul întregii unități școlare. Această asumare generează efecte sesizabile, influențând și chiar orientând tot ceea ce se întâmplă în școală la nivel de persoane care lucrează în școală, la nivel de toate activitățile realizate, la nivel de toate documentele curriculare și manageriale produse, la nivel de toate produsele realizate – de la materialul didactic conceput pentru orele de clasă până la materialele vizuale expuse pe pereți. Unitatea școlară poate asigura un proces educațional de calitate prin monitorizarea și consultanța continuă a cadrelor didactice în vederea aplicării standardelor de eficiență a procesului educațional în scopul îmbunătățirii continue a rezultatelor.

În concluzie, implicarea resursei umane și climatul organizațional pozitiv, manifestat prin înțelegere, încredere, colaborarea bazată pe muncă și responsabilitate, valorizarea cunoștințelor, experienței și a inițiativei mobilizează, impulsionează, stimulează disponibilitățile creative și conducerea participativă, și determină la calitate implementării ofertei educaționale a instituției de învățământ secundar general.

Referințe:

1. *Cadrul European Comun de Referință pentru limbi*. Strasbourg: Diviziunea politici lingvistice, 2003. 274 p.
2. IOSIFESCU, Ș. (coord.). *Manual de management educațional pentru directorii de unități școlare*. București: Editura Pro Gnosis, 2000.
3. IOSIFESCU, Ș. (coord.). *Managementul și cultura calității la nivelul unității școlare*. București: IȘE, 2005.
4. *OECD Handbook for Internationally Comparative Education Statistics*. Paris, OECD, 2004. 275p.

5. SCLIFOS, L., GORAȘ-POSTICĂ, V. ș.a. *O competență-cheie: a învăța să înveți*. Ghid metodologic. Chișinău: C.E. Prodidactica, 2010.
6. TOMLINSON. B., WHITTAKER, C. *Blended learning in English language teaching: Course design and implementation*. London: British Council, 2013.